

પ્રસ્તાવના

પવિત્ર બાઈબલનાં નવા કરારના ગુજરાતી રૂપાંતરમાં વિશેષતા બધીએ, બાળકો તેમજ ગુજરાતી ભાષા લખતાં-વાંચતા શીખી રહેલા લોકોને નજર સમક્ષ રાખવામાં આવ્યા છે. તેમને સહુને વાંચવામાં-સમજવામાં પડતી સામાન્ય મુશ્કેલીઓને ટાળવા માટે રૂપાંતરકારોએ સરળ શબ્દો, નાના નાના સાદ્યા વાક્યો અને સરળ ભાષાનો પ્રયોગ કરવાનો સંનિષ્ઠ પ્રયાસ કર્યો છે. વળી ગુજરાતના અને ગુજરાત બહાર, દુનિયાના ખૂણે ખૂણે વસતા પત્યેક ગુજરાતી સુધી પવિત્ર બાઈબલનો જીવત જીવન સંદર્શ પહોંચાડવા માટેનો ઉમદા હેતુ પણ રૂપાંતરકારોના હેયામાં ખરો! આ સુંદર, લોકભાષય રૂપાંતર દ્વારા પવિત્ર બાઈબલના શુભ સંદેશનું પ્રસારણ તેમજ વ્યવહારમાં તેનું અમલીકરણ થાય એવો શુભ આશય પણ આ પ્રયાસમાં રહ્યો છે. રૂપાંતર કરતી વખતે પવિત્ર બાઈબલના શુભ સંદેશની મૂળ અસરરકારકતા અને સ્વાભાવિકતા સહેજ પણ ઓછી થાય નહિ તેની રૂપાંતરકારોએ ખાસ ક્રાળજી રાખી છે.

શબ્દકોષના શબ્દોના પર્યાયોનો ઉપયોગ એ જ માત્ર વિશ્વસનીય ભાષાંતર નથી. તેથી રૂપાંતરકારોએ આ રૂપાંતરને માત્ર શબ્દાર્થમાં જ સિમિત નહિ રાખીને તેનો ભાવાર્થ આપવાનો નિષ્ઠાવાન અને સભાન પ્રયત્ન કર્યો છે. અને હજારો વર્ષ પૂર્વે આ શુભ સંદર્શ જેવો સુરુચિકર, પ્રભાવસાળી અને દિવ્યાનુભૂતિકર પણ હતો તેવો જ આજે આ રૂપાંતર દ્વારા બની રહે તેવો વિનમ્ર પ્રયાસ રૂપાંતરકારોએ કર્યો છે. આ પવિત્ર ગ્રંથના રૂપાંતરકારો અસરરકારક પ્રસારને અતિ મહત્વનો લેખે છે. પરંતુ તેમની આ ઈચ્છાને કારણે ભાષાની ચોકસાઈનું મહત્વ જરાએ ઓછું થતું નથી. ચોકસાઈનો અર્થ છે, મૂળ લેખોના વિચારોનું પ્રમાણિક નિરૂપણ અને નહિ કે તેના ભાષાકીય સ્વરૂપનાં ઓપચારિક લક્ષણોની ચોકસ રજૂઆત.

આ પવિત્રશાસ્ના લેખકોએ તેમની ભાષાશૈલી દ્વારા એમ દર્શાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો હતો કે તેમને આ શુભ સંદેશનાં સારા-અસરરકારક પ્રચાર-પ્રસારમાં જ વિશેષ રૂસ છે. આ ગુજરાતી રૂપાંતરકારોએ તેમનાં વિશિષ્ટ વાચકોને આ પવિત્રશાસ્નાનો અર્થ એવા સ્વરૂપમાં આપવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે જે સરળ અને સ્વાભાવિક હોય. તેઓએ એવી ભાષાનો ઉપયોગ કર્યો છે જે અર્થઘટનમાં અવરોધક બનવાને બદલે પવિત્રશાસ્ના સત્યને સમજવામાં ચાવીરૂપ બને.

વાક્યોને સમજવામાં મદદરૂપ બને તે માટે વિશેષ, ધ્યાનાકર્ષક પ્રયોગો કરવામાં આવ્યા છે. પુસ્તકમાં કઠિન અને અસ્પષ્ટ શબ્દો પછી તરત જ તેની ટૂંકી વ્યાખ્યા અથવા સમાનાર્થી શબ્દ જોવા મળે છે. વ્યાખ્યાત્મક શબ્દોના અર્થ પાદટીપમાં આપવામાં આવેલા છે. તદુપરાંત પવિત્રશાસ્ના દ્વારાનોની ઓળખ તથા રૂપાંતરિત વાચન પણ જ્યાં જરૂર પડી ત્યાં પાદટીપ દ્વારા આપવામાં આવેલ છે.

ભૂમિકા

“બાઈબલ” શબ્દ ગ્રીક ભાષામાંથી લેવાયો છે જેનો અર્થ “પુસ્તકો” થાય છે. સાચા અર્થમાં બાઈબલ બે પુસ્તકોનો સંગ્રહ છે, જેને “જૂનો કરાર” (જૂનો નિયમ) તથા “નવો કરાર” (નવો નિયમ) કહેવાય છે. અનુવાદિત શબ્દ “કરાર” અર્થાત: એક વાણી કે સમાધાનના (સમજણના) રૂપમાં પ્રયોગ કરવામાં આવે છે. જૂનો કરાર રચનાઓનો એવો સંગ્રહ છે અને તે વાણી સાથે સંબંધિત છે, જેને દેવે, મૂસાના સમયમાં, યહૂદી લોકોની (ઇઝરઅલીઓ) સાથે કર્યા હતો. “નવો કરાર” એ રચનાઓનો સંગ્રહ છે જેનો સંબંધ તે સમાધાન સાથ છે, જે દેવે એ લોકો સાથે કર્યા જે ઈસુ પ્રિસ્ત પર વિશ્વાસ રાખે છે.

જૂના કરારના લેખો, દેવના એ મહાન કાર્યાનું વર્ણન આપે છે જે દેવના દ્વારા યહૂદી લોકોની સાથે કરેલા વ્યવહારને બતાવે છે, તથા દેવની એ યોજનાના વિષયમાં બતાવે છે કે જે દ્વારા આ લોકોનો પૂર્ણ સંસાર પર આશીર્વાદ લાવવાને માટે પ્રયોગ કરી શકાય. આ લેખ આવનાર મુક્તિદાનાની (પ્રિસ્ત) તરફ ઈશ્વરો કરે છે જેને દેવે પોતાની યોજના પ્રમાણે મોકલવાનો હતો. નવા કરારનું લખાણ, જૂના કરારની વાતાનું પરિણામ છે. તે આવનાર મુક્તિદાના (ઇસુ પ્રિસ્ત) તથા સમગ્ર મનુષ્ય જ્ઞાતિને માટે તેના આવવાનું મહત્વ સમજાવે છે. નવા કરારના પુસ્તકોને સમજવા માટે જૂના કરારને સમજજું મહત્વનું છે કારણ કે જૂનો કરાર આવશ્યક પૃષ્ઠભૂમિ પૂરી પાડે છે અને નવો કરાર ઉદ્ઘારની તે વાર્તાને પૂરી કરે છે જેનો જૂના કરારમાં આરંભ થયો.

જૂનો કરાર:

જૂના કરારના લેખો ઉદ્ઘારને સંગ્રહ છે જે જુદા જુદા લેખકોએ લખ્યો છે. તે મોટા ભાગે હિન્દુ ભાષામાં લખવામાં આવ્યો છે, જે પ્રાચીન ઇઝરઅલની ભાષા હતી. કેટલાક ભાગ અરામીક ભાષામાં પણ લખવામાં આવ્યા છે જે બાબલના રાજ્યની સરકારી ભાષા હતી. “જૂના કરાર”ના કેટલાક ભાગ પાંચસો વર્ષ પૂર્વે લખાયેલા હતા અને આ કરારનાં પ્રથમ પુસ્તક અને છિલ્લાં પુસ્તકની વચ્ચે, લગભગ ૧૦૦૦ વર્ષ કરતાં પણ વધારે સમયનું અંતર છે. આ સંગ્રહમાં નિયમ, ઈતિહાસ, ગઢ, ગીત, કાવ્ય અને વિવેકી પુરુષોના ઉપદેશ સામેલ છે.

“જૂનો કરાર” અલબનત ગ્રંથ મુખ્ય વિભાગોમાં વિભાજીત કરવામાં આવ્યો છે—નિયમશાસ્ત્ર, ભવિષ્યવેતા તથા પાવિત્ર લખાણ. નિયમશાસ્ત્રમાં પાંચ પુસ્તકો છે જે “મૂસાના પાંચ પુસ્તકો” કહેવાય છે. તમાં પ્રથમ પુસ્તક ઉત્પત્તિ છે, જે સંસારના શરૂઆતના વિષય બતાવે છે. અર્થાત પ્રથમ પુરુષ ‘આદમ’ અને પ્રથમ સ્ત્રી ‘હવા’ તથા દેવની પ્રતિ તેમના પહેલા અપરાધનું વર્ણન આપે છે. આ પુસ્તકમાં “મોટા જગપ્રલય” અને અમાંથી દેવ મારફતે એ કુટુંબનો ભચાવ તથા ઇઝરઅલના રાજ્યનો આરંભ, જી લોકોને દેવ શરૂઆતના સમયથી એક વિશેષ ઉદ્દેશ હેતુ પ્રયોગ કરવા માટે પસંદ કર્યા હતા, તે વિષયમાં પણ વર્ણન આપે છે.

ઈબાહિમની વાર્તા:

દેવ ઈબાહિમ સાથે એક વાત કરી. ઈબાહિમ ખૂબ ભરોસાપાત્ર વ્યક્તિત હતો. તે વાતમાં દેવ ઈબાહિમને એક મહાન રાહૂના પિતા બનાવવાની તથા તેને અને તેના વંશાંને કનાન ભૂમિ આપવાનું વચ્ચન આપ્યું. એ દેખાડવા માટે કે ઈબાહિમે તે વાતનો સ્વીકાર કરી લીધો, તેની સુન્નત કરવામાં આવી અને પણી સુન્નત દેવ અને તેના લોકોની વચ્ચે થયેલી વાતની સાબિતી બની ગઈ. ઈબાહિમની સમજમાં ન આવ્યું કે આ વાતાને દેવ કેવી રીતે પૂરી કરશે કે જેનું તેણે વચ્ચન આપ્યું છે. પરંતુ ઈબાહિમને દેવ પર પૂરો ભરોસો અને વિશ્વાસ હતો, એનાથી દેવ ખૂબ પ્રસન્ન થયો.

દેવ ઈભાહિમને આદેશ આપ્યો કે તે મેસોપોટેમિયા-હેબ્રીઓની વચ્ચેથી પોતાનું ઘર છોડી દે અને દેવ તેને કનાનની (જેને પેલેસ્ટાઈન પણ કહેવામાં આવતું હતું), ભૂમિ તરફ દોરી ગયા. જે તેને આપવાનું વચ્ચન આપ્યું હતું. ઘડપણમાં ઈભાહિમને એક પુત્ર થયો જેનું નામ ઈસહાક હતું. ઈસહાકને યાકૂબ નામનો પુત્ર થયો. યાકૂબને (તે ઈજરાએલ કહેવાય છે) ૧૨ પુત્રો અને ૧ પુત્રી થયા. આ પરિવાર આગળ જતાં ઈજરાએલનું રાજ્ય બન્યું પરંતુ પોતાના આદિ મુખ્યને તેઓ કદી ભૂલી ન ગયા. તેઓ પોતાને ઈજરાએલના ૧૨કૂણોના સંબંધમાં કહેતા રહ્યો. આ કૂણો યાકૂબના ૧૨ પુત્રોના વંશજ હતા. બાર પુત્રો આ હતા. રૂભન, શિમોન, લેવી, યહૂદા, ઈસામાર, ઝબૂલુન, પૂસક, બિન્યામીન, દાન, નાફનાલી, ગાદ અને યાશેર. ઈભાહિમ, ઈસહાક અને યાકૂબ (ઈજરાએલ) ઈજરાએલના "પૂર્વજી" અથવા આગેવાનોના સ્વરૂપે જાણીતા હતા.

ઈભાહિમ એક વિશેષ પ્રકારનો "પિતા" પણ હતો. પ્રાચીન ઈજરાએલમાં દેવ પોતાના સંદેશવાહક તરીકે કેટલાક વિશેષ માણસોને પસંદ કર્યા હતો. દેવના તે સંદેશવાહકો કે પયંગબરો લોકોને માટે દેવના પ્રતિનિધિ હતો. આ પયંગબરોની મારફત દેવ ઈજરાએલના લોકોને વચ્ચન, ચેતવણી, વ્યવસ્થા, શીખામણ કે અનુભવો પર આધારિત ઉપદેશ તથા ભાવિ ઘટનાઓ પર આધારિત નિર્દેશ કર્યો. શાસોમાં "ઈભાહિમ-હેબ્રી"નો પ્રથમ પયંગબરના રૂપમાં ઉલ્લબ્ધ કર્યો છે.

ગુલામીમાંથી ઈજરાએલનો છૂટકારો

યાકૂબનો (ઈજરાએલ) પરિવાર વધતો ગયો અને તેમાં લગભગ ૭૦ અન્ય સીધા વંશજ તરીકે સામેલ હતા. તેના પુત્રોમાંથી એક યુસુફ હતો જે મિસરનો એક લોચો અધિકારી હતો. કઠણ સમય હતો, એટલા માટે યાકૂબ અને તેનું કુટુંબ મિસર જતા રહ્યા, જ્યાં ખાવા-પીવાનું ધંધું હતું અને જીવન સુવિધા પૂર્ણ હતું. હેબ્રીઓના આ કૂણો, એક નાની જાતિના રૂપમાં વિકાસ પામ્યા અને પછી મિસરના રાજા ફારુને આ લોકોને ગુલામ બનાવી દીધા. નિર્જમનનું પુસ્તક આપણાને બતાવે છે કે ૪૦૦ વર્ષની ગુલામી પછી પોતાના લોકોનો મિસરમાંથી છૂટકારો કરવા માટે દેવ પયંગબર-મૂસાને મોકલ્યો. મૂસા ઈજરાએલના લોકોને પાછા પેલેસ્ટાઈન લઈ આપ્યો. છૂટકારાની કિંમત મોટી હતી. પરંતુ આ કિંમત મિસરના લોકોએ આપી ફારુન અને મિસરના બધા કુટુંબોને પોતાના પ્રથમજનિત પુત્રોને ગુમાવવા પડ્યા, અને ઈજરાએલના લોકો, પોતાની ભક્તિન તથા બલિદાનમાં આ બનાવનું અનેક પ્રકારે સ્મરણ કરતો રહે.

ઈજરાએલનાં લોકો પોતાની સ્વતંત્રતાની મુસાફરી માટે તેથાર હતા. કપડાં પહેરીને મિસરમાંથી નાસી જવાને માટે તેઓ તેથાર થઈ ગયા. પ્રયેક કુટુંબ એક હલવાનને કાપીને તેને રંધ્યો. પ્રયેક કુટુંબ દેવના પ્રતિ એક વિશેષ ચિહ્નના રૂપમાં, પોતાના ધરોનાં દરવાજાની બારશાખો ઉપર હલવાનના લોડીને છાંટયું. તેમણે ઉત્તાવળથી બેખમીર રોટલી બનાવીને તેને ખાદી. તે રાત્રે દેવનો દૂન આ ધરતી પર થઈને પસાર થયો અને જેના ધરની બારશાખો પર ધેટાનું લાલી લાગેલું નહીંતું તે કુટુંબના પ્રથમજનિતનું મૃત્યુ થઈ ગયું. ઈજરાએલના લોકોને છૂટકારો મળી ગયો. પરંતુ જેવા ગુલામો મિસર છોડવાના હતા કે ફારુનનું હદ્ય બદલાઈ ગયું, અને તેણે તેઓને પકડીને પાછા લઈ આવવા પોતાના લશકરને મોકલ્યું, પરંતુ દેવ પોતાના લોકોનું રક્ષણ કર્યું દેવ લાલ સમુદ્રના બે ભાગ કર્યા અને પોતાના લોકોને છૂટકારો આપવામાં માટે તેમને પેલીપાર પહોંચાડ્યા. પીછે કરનાર મિસરી લશકરનો ત્યાં નાશ કર્યો. ત્યારે અરબ સમુક્દ્રની આસપાસ સિનાઈના અરષ્યમાં એક પહાડ પર તે લોકો સાથે દેવ એક ખાસ વાત કરી.

મૂસાનું નિયમશાસ્ત્ર

દેવની મારફતે ઈજરાએલના લોકોને બચાવી લેવા અને સિનાઈ પર એમની સાથે કરેલા કરારે, આ પ્રજાને બીજાઓથી અલગ બનાવી દીધી. આ કરારમાં ઈજરાએલીઓ માટે પ્રતિજ્ઞા અને નિયમ હતા. આ કરારના એક ભાગને "દશ આશાઓ" ના નામથી ઓળખવામાં આવે છે. દેવ મારફતે અપાયેલી આ આશાઓને, પથ્થરની બે પાટીઓ પર લખીને લોકોને આપવામાં આવી. આ આશાઓમાં એ મૂળ સિદ્ધાંત સમાયેલો હતો જેના આધાર પર દેવની ઈચ્છા અનુસાર ઈજરાએલના લોકોએ પોતાનું જીવન વ્યતીત કરવાનું હતું, અને પોતાના કુટુંબ તથા સહવાસમાં આવનારના તરફ પોતાના કર્તવ્યનું પાવન કરવાનું હતું.

આગળ ચાલીને આ આશાઓ અને બાકીનાં નિયમો તથા સિનાઈ પર્વત પર આપેલો ઉપદેશ "મૂસાનું નિયમશાસ્ત્ર વ્યવસ્થા" અથવા ફક્ત "નિયમશાસ્ત્ર" ના નામથી પ્રસિદ્ધ થયો. કેટલાય પ્રસંગો પર આ બંને શષ્ટ્ટો શાસોના પહેલા પાંચ પુસ્તકો અને જૂના નિયમને માટે પણ પ્રયોગમાં લાવવામાં આવે છે.

દસ આશાઓ તથા જીવનવ્યવહારના નિયમો ઉપરંત મૂસાના નિયમોમાં યાજકો, બલિદાનો, આરાધના તથા પવિત્ર દિવસો માટેના નીતિ નિયમોનો પણ સમાવેશ થયેલ છે. આ નિયમો 'લેવીથ'ના પુસ્તકમાં જોવા મળે છે. મૂસાની વ્યવસ્થા પ્રમાણે બધા યાજક અને તેમના સહાયક લેવી કુટુંબમાંથી હતા. અને તેઓ "લેવી" કહેવાતા હતા. બધામાં મુખ્ય અને મહત્વપૂર્ણ યાજકને "મહાયાજક" કહેવામાં આવતો હતો.

આ નિયમશાસ્ત્રમાં પવિત્ર તંબુ અથવા મુલાકાત મંડપ બનાવવો અને ઈજરાએલી લોકો મારફતે દેવના આરાધનાના સ્થળના વિષયમાં નિયમ આપેલ છે. આમાં દેવની આરાધનામાં કામ લાગે તેવી વસ્તુઓના સંબંધમાં પણ બતાવ્યું છે. આ નિયમશાસ્ત્રમાં, ઈજરાએલી લોકોને યરદ્શાલેમમાં સિયોન પર્વત પર મંદિર બનાવવાને માટે તૈયાર કર્યા, જ્યાં તેઓ પાછળથી દેવની આરાધના કરવા માટે જવાના હતા. બલિદાનો અને આરાધનાને સંબંધિત નિયમોએ ઈજરાએલીઓને આ જ્ઞાનવા માટે લાચાર કરી દીઘા કું તેઓએ એક બીજા સામે તથા દેવની સામે પાપ કર્યું છે. વળી તે નિયમોએ, આ લોકોને માફ કરવા તથા અંદર અંદર એકવાર તથા દેવ સાથે કરી એકવાર જોડાઈ જવાનો માર્ગ પણ બતાવ્યો. આ બલિદાનોએ તે બલિદાનને સારી રીતે સમજવાનું પણ શીખવ્યું કે દેવ સર્વ મનુષ્ય જાતિ માટેનો હેતુ પ્રદાન કરવાની તૈયારી કરી રહ્યો હતો.

આ નિયમશાસ્ત્રમાં પવિત્ર દિવસો અને ઉત્સવો પાળવાના વિષયોમાં પણ નિયમ આપ્યા છે. પ્રાણ્યક પર્વને પોતાનું એક વિશેષ મહત્વ હતું કેટલાક પ્રસંગો, વર્ષમાં હર્ષ અને ઉલ્લાસના દિવસો પાળવામાં આવતા હતા. જેવી રીતે ફસલનું પ્રથમ ફણનું પર્વ, "સાભાથ" એટલે કે યહૃદી પર્વ અથવા અઠવાડિક બોજન પચાસમાનું પર્વ અથવા અઠવાડિયાનું પર્વ તથા માંડવાપર્વ.

કેટલાક પર્વો એવા હતા, જે દેવે પોતાના લોકોને માટે જે અદ્ભુત વાતો કરી હતી, તેને યાદ કરવા માટે ઉજવવામાં આવતા હતા. "પાસબા પર્વ" એવું જ એક પર્વ હતું. પ્રાણ્યક પરિવાર મિસરમાંથી બચી જયાની ઘટનાનું ફરી એક વાર સ્મરણ કરતા હતા. લોકો દેવનાં સ્તુતિગાન જતા હતા. એક ઘેટું કાપીને બોજન તૈયાર કરવામાં આવતું હતું. ગ્રાસારસનો પ્રાણ્યક પ્યાલો અને બોજનના હરેક કોળિયો, લોકોને એ વાતો યાદ કરવતા હતા, કે કેવી રીતે દેવે પીડા અને દુઃખભર્યા જીવનમાંથી છાડાવ્યા હતા.

અનાથી વિનુદ્ધ, બીજા પર્વો ધર્મી ગંભીરતાથી પાળવામાં આવતા હતા. પ્રાણ્યક વર્ષ "પ્રાયશ્ચિત્તના દિવસ" પર લોકો પોતાના ખરાબ કાર્યાને યાદ કરતા હતા. જે તેમણે બીજાઓ તથા દેવની સામે કર્યા હતા. આ દિવસ પ્રાયશ્ચિત્તનો દિવસ હતો, તથા આ દિવસે લોકો બોજન કરતા નહોતા તથા મુખ્યયાજક તેમના બધાના પાપોની માહીને અર્થ વિશેષ બલિદાન ચયાવતા હતા.

"જૂના કરાર" ના લેખકો માટે દેવ તથા ઈજરાએલની વર્ચ્યે થયેલા કરારનું પુષ્કળ મહત્વ હતું. અર્થાત: બધા પયંગંબરોનાં પુસ્તકો અને પવિત્ર લેખ આ વાત પર આધારિત છે કે ઈજરાએલનું રાજ્ય તથા ઈજરાએલના દરેક નાગરિકોએ પોતાના દેવ સાથે એક મહત્વપૂર્ણ કરાર કર્યો હતો. તેને તેઓ "દેવનો કરાર" અથવા ફક્ત "કરાર" કહ્યાં કરતાં હતા. ઈતિહાસના પુસ્તકો આ વાણીનાં પ્રકાશમાં જ ઘટનાઓની વ્યાખ્યા કરતા હતા. વ્યક્તિત્વ અથવા પ્રજા (રાષ્ટ્ર), જો દેવ અને તે કરાર પ્રાણ્ય વિશ્વાસપાત્ર હોય તો દેવ તેમને પ્રતિફળ પ્રદાન કરતા, અને જો લોકો તે કરારનો ભંગ કરતાં તો દેવ તેમને શિક્ષા પણ કરતો. તેની સાથે થયેલા કરારને યાદ કરાવવા માટે દેવ પોતાના પ્રભોધકોને મોકલતા હતા. ઈજરાએલના કલિઓએ દેવ મારફતે પોતાના આશાડિત લોકોને માટે કરેલા અદ્ભુત કાર્યોના ગીત ગાયા અને એજ રીતે તેમના માટે કે જેમણે દેવને નકર્યા, તેમના દુઃખો અને તેમને કરેલી શિક્ષા માટે શાકના ગીતો ગાયા. કરારનાં શિક્ષણનાં આધાર પર જ આ લેખકોએ પોતાની યોગ્ય કે અયોગ્ય માન્યતાઓ બનાવી. જ્યારે ભલાભોગા નિર્દ્દીષ લોકો દુઃખો વેઠતા હતા. ત્યારે કવિ એ સમજવાનો પ્રયત્ન કરતા હતા કે આવું કેમ બની રહ્યું છે.

ઈજરાએલનું રાજ્ય:

પ્રાચીન ઈજરાએલની વાર્તા એ છે કે લોકોનું દેવને ભૂલી જવું, દેવ મારકને લોકોને બચાવીને કાઢવા એટલું જ નહિ પણ તેમનું દેવ તરફ પાછા કરવું અને કરી પાછું દેવને ભૂલી જવું. લોકો મારકને દેવની વાણીનો તરત સ્વીકાર કર્યા પછીથી જ આ વાર્તા-ચક શરૂ થઈ ગયું હતું, અને પછી આ જ વાર્તા-ચકનું પુનરાવર્તન થતું રહ્યું. સિનાઈ પવંત પર, ઈજરાએલના લોકોએ દેવને અનુસરવાનો સ્વીકાર કર્યો હતો, પછી તેમણે દેવ વિરુદ્ધ બળવો કર્યો. તેના ફળ સ્વરૂપે તેમને ૪૦ વર્ષ અરણ્યમાં બટકવું પડ્યું હતું. છેલ્લે મૂસાનો સહાયક યહેશુઆ તેમને એ દેશમાં લઈ ગયો જે તમને આપવાનું દેવ વચ્ચે આપ્યું હતું. આ એક વિજયની શરૂઆત થઈ અને ઈજરાએલને જુજ રૂપમાં ત્યાં વસાવ્યા. આ આભાદી પછી, શરૂઆતની કેટલીક સદીઓ સુધી લોકો પર, સ્થાનિક નેતાઓનું રાજ્ય રહ્યું જેમને "ન્યાયાધીશ" કહેવામાં આવતા હતા.

અંતમાં એક એવો સમય આવ્યો જ્યારે લોકો રાજાની ઈચ્છા કરવા લાગ્યા અને પહેલો રાજા શાઉલ બન્યો. શાઉલે દેવની આશાનું પાલન ન કર્યું એટલે દેવે દાઉદ નામના એક ભરવાડના છોકરાને નવો રાજા બનાવવા માટે પસંદ કર્યો. શમુલેલ પ્રબોધક આવીને તેના માથા પર તેલ રેડી ઈજરાએલના રાજાના રૂપમાં તેનો અભિપેક કર્યો. દેવે દાઉદને વચ્ચે આપ્યું કે યહૂદા કૂણાના તેના વંશજ ઈજરાએલનો ભાવિ રાજા હશે. દાઉદ યરશાલેમના નગર પર વિજય પ્રાપ્ત કર્યો અને તેને પોતાની રાજધાની તથા મંદિર નિર્માણનું ભાવિ સ્થળ બનાવ્યું તેણે મંદિરમાં સેવા, આરાધનાને માટે યાજી, પ્રબોધકો, ગીત-લેખકો, સંગીતકારો અને ગાનારાઓને એકત્ર કર્યો. દાઉદ પોતે પણ ખૂબ ગીતો લખ્યા પરંતુ દેવ તેને મંદિરનું નિર્માણ કરવા દીધું નહિ.

દાઉદ જ્યારે વૃદ્ધ થઈ ગયો અને મરણ પથારીએ હતો, ત્યારે તેણે પોતાના પુત્ર સુલેમાનને ઈજરાએલનો રાજા બનાવી દીધો. દાઉદ પોતાના પુત્રને સાવચેત કરી દીધો હતો કે તે દેવનું હેમેશા અનુકરણ કરે અને કરારનું પાલન કરતો રહે. રાજા બન્યા પછી સુલેમાને મંદિરનું નિર્માણ કર્યું અને ઈજરાએલની સીમાઓનો વિસ્તાર કર્યો તે સમયે ઈજરાએલ વૈભવના શિખરને ચૂમવા લાગ્યો. સુલેમાન પ્રસિદ્ધ થઈ ગયો અને ઈજરાએલ મજબૂત બની ગયું.

યહૂદા અને ઈજરાએલના વિભાજીત રાજ્ય:

સુલેમાનના મૃત્યુ વખતે ત્યાં લોકોમાં વિવાદ ઊભો થયો અને દેશ વિભાજીત થઈ ગયો. ઉત્તરના દસ કૂણો પોતાને ઈજરાએલ કહેવડાવા લાગ્યા અને દક્ષિણાના કૂણોએ પોતાને "યહૂદા" નામ આપ્યું. (આજનો "યહૂદી" શબ્દ એ જ નામમાંથી નીકળી આવ્યો છે.) યહૂદા "કરાર" પ્રત્યે વિશ્વાસુ રહ્યો હતો તથા દાઉદનો વંશ (રાજાઓના કુટુંબો) એ સમય સુધી યરુશાલેમ પર રાજ્ય કરતા રહ્યા. અંતમાં યહૂદા પરાજીત થયો. અને બાબેલનાં લોકો, યહૂદાના લોકોને દેશમાંથી કાઢીને લઈ ગયા.

કરાર કે લોકો "વાણી" નું અનુસરણ કરતા નહોતા. તે માટે (ઉત્તરના રાજ્યો ઈજરાએલમાં રાજવંશો આવ્યો અને જતા રહ્યા) જૂદા-જૂદા સમયોમાં ઈજરાએલના રાજાઓએ અલગ નગરોમાં પોતાની રાજધાનીઓ બનાવી તેમાંથી જ છંલ્લી રાજધાની સમર્દન હતી. ઈજરાએલના રાજાઓને પ્રજા પર અંકુશ રાખવા માટે દેવની આરાધનાની રીત બદલી નાખી હતી. તેમણે નવા યાજક પસંદ કર્યા અને બે નવા મંદિરનું નિર્માણ કરાવ્યું. એક ઈજરાએલની ઉત્તરી સીમા પર દાનમાં અને બીજું બેથેલમાં (ઈજરાએલની યહૂદાથી આગલી સીમા પર) ઈજરાએલ અને યહૂદાની વચ્ચે કેટલાય યુદ્ધ થયા.

નાગરિક યુદ્ધ અને અશાંતિ દરમિયાન દેવે યહૂદા અને ઈજરાએલમાં અનેક પ્રબોધકો મોકલ્યા હતા. તેમાંથી કેટલાક પ્રબોધક, યાજક, કેટલાક ખેડૂતો, કેટલાક રાજાઓ કે સલાહકારો, તો કેટલાક સાહુ જીવન વ્યતિત કરનારા લોકો હતા. કેટલાક પ્રબોધકોએ પોતાનું શિક્ષણ અને પોતાની ભવિષ્યવાણીઓને લખી અન ઘણાઓએ તે ન લખી. પરંતુ બધા પ્રબોધકો ન્યાય, સત્ય અને મદદ માટે દેવ પર આધાર રાખવાનો ઉપદેશ આપતા રહ્યા.

ઘણાં પ્રબોધકોએ ચેતવણી આપી કે જો લોકો દેવની તરફ પાછા નહિ ફરે તો તેઓ પરાજિત થઈને અહીં-તહીં થઈ જશો. આ પ્રબોધકોમાંના કેટલાકે તો ભાવિ મહિમા અને ભાવિ શિક્ષણા દિવ્ય દર્શન પણ કર્યા હતા. આમાંથી ઘણાંઓએ તે સમયના પૂર્વ દર્શન કરી લીધા હતા. જ્યારે તે રાજ્યનું શાસન કરવાને માટે એક નવા રાજાનું આગમન થશે. કેટલાક જોયું તો તે રાજા જ દાઉદનો વંશજ હશે. જે દેવના લોકોને એક નવા સુવર્ણ યુગમાં લઈ

જશે. જ્યારે કેટલાક રાજીઓને આ રાજીના અનુસંધાનમાં કથું કે તે એક અનંત રાજ્ય પર યુગોના યુગો સુધી રાજ્ય કરશે તથા બીજીઓએ તેને એક એવા સેવકના રૂપમાં જ્યો જ પોતાના લોકોને દેવની તરફ પાછા ફરવવા માટે અનેક પ્રકારની મુશ્કેલીઓ ઉઠાવશે. પરંતુ બધાએ તેને એક વિસ્તના રૂપમાં જ્યો. નવા યુગને લાવનાર દેવનો એક "અભિષિક્ત."

ઈજાએલ અને યહૃદાનો વિનાશ :

ઈજાએલની પ્રાણી દેવની ચેતવણીઓ પર ધ્યાન આવ્યું નહિ. તેથી ઈ.પૂર્વ ૭૨૨-૭૨૧માં સમર્પણ આકમણકારી આશ્શૂરની આગળ ઘૂંઠાંઠો ટેકવી દીધા. ઈજાએલના લોકોને, તેમના ધરેમાંથી લઈ જઈને સમગ્ર આશ્શૂર રાજ્યમાં કેલાવી દીધા. યહૃદાન્માં લોકો પોતાના ભાઈ-ભાણોથી હુમેશને માટે વિખ્યાતી પડી ગયા. પછી અશ્વાયોંએ બીજા દશોના લોકોને લાવીન, ઈજાએલની ધરતી પર ફી વસાવી દીધા. આ લોકોને યહૃદા અને ઈજાએલના ધર્મનું શિક્ષણ આપવામાં આવ્યું. તેમાંથી ધણાઓએ કશરનું અનુસરણ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો. તે લોકો સમર્પણની નામથી ઓળખાયા. આશ્શૂરના લોકોએ યહૃદા પર આકમણ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો. આકમણકારીઓની આગળ ધણાં રાજ્યોએ ઘૂંઠાંઠો ટેકવી દીધા, પરંતુ યરુશાલેમની દેવે રક્ષા કરી. આશ્શૂરના પરાજિત રાજી પોતાની માતૃભૂમિમાં પાછા આવ્યો અને ત્યાં પોતાના બે પુત્રોના હાથે માર્યો ગયો. આ રીતે યહૃદાનું રક્ષણ થયું.

થોડા સમય પછી, યહૃદાના લોકો બદલાઈ ગયા. અને તેઓ થોડા સમયને માટે દેવની આશા માનવા લાગ્યા. પરંતુ અંતમાં તેઓ પણ હારી ગયા અને વેરવિભેર થઈ ગયા. બેબિલોનનું રાજ્ય શક્તિતશાળી બન્યું અને તેણે યહૃદા પર આકમણ કર્યું. સર્વ પ્રથમ તેમણે થોડાક મહાત્મના લોકોને કેદી તરીકે પકડી લીધા. પરંતુ કેટલાક વર્ષો પછી ઈ.સ. પૂર્વ ૮૮૭-૮૮૪માં યરુશાલેમ અને મહિરનો નાશ કરવા પુનઃ આકમણ કર્યું. કેટલાક લોકો નાસીને મિસર જતા રહ્યા. પરંતુ કેટલાકને ગુલામ બનાવી બેબિલોનમાં લઈ જવામાં આવ્યા. દેવે લોકો પાસે ફી પ્રબોધકો માંડલ્યા અને લોકોએ તેમના ઉપરદેશ પર ધ્યાન આપવાનું શરૂ કર્યું. ખરેખર એવું લાય્યું કે મદિર અને યરુશાલેમના વિનાશ અને બેબિલોનમાં તેમના થયેલ દેશ નિકાલને કારણે લોકોમાં એક પ્રકારનું વાસ્તવિક પરિવતન આવી ગયું. પ્રબોધકો નવા રાજી અને તેમના રાજ્યના વિષયમાં ધણું બધું કહેવા લાગ્યા જેમાંથી યર્મિયા પ્રબોધક તો નવા કરાર વિષે પણ કહેવા લાગ્યો. એ નવો કરાર પથ્થરની પાટીઓ પર લખેલો નહિ હોય પણ તે દેવના ભક્તોના હદ્યમાં લખેલો હતો.

યહૃદીઓનું પેલેસ્ટરાઈનમાં પુનઃ આગમન :

આ સમય દરમિયાન કોરેશ રાજી મધ્ય પરિશ્યાનો (ઇરાન)નો શાસક બની ગયો. તેણે બેબિલોન જીતી લીધું સાયપ્રસે (કોરેશ) લોકોને પોતાનાં ધેર પાછા ફરવાની આશા આપી. આવી રીત સિનેર વર્ષના દેશનિકાલ પછી યહૃદાના ધણા બધા લોકો પોતાને ધેર પાછા કર્યા. લોકોએ પોતાના રાષ્ટ્રનું પુનઃનિર્માણ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો પરંતુ યહૃદા નાનું અને કમાંડ બની રહ્યું. લોકોએ ફરીથી મદિરનું નિર્માણ કર્યું. પરંતુ તે મદિર એટલું સુંદર ન બન્યું જેટલું સુલેમાને બનાવેલું મંદિર હતું. ધણાં બધા લોકો ખરેખર દેવની તરફ પાછા ફર્યા, અને નિયમો, પ્રબોધકોના લંખો તથા પવિત્ર ગ્રંથોનો અભ્યાસ કરવા લાગ્યા. તેમાંના ધણાં લોકો લેખક (વિશેપ પ્રકારના વિદ્જાન) બન્યા, જે શાસોની નકલો તેયાર કરતા હતા. ધીમે ધીમે આ લોકોએ શાસોના અભ્યાસ માટે પાઠશાળાઓની સ્થાપના કરી. લોકોએ સાભાથના દિવસે (શનિવારે) અભ્યાસ, પાર્થના અને એક સાથે મળીને દેવની આરાધના માટે એકઠા મળવાની શરૂઆત કરી. પોતાની ધર્મસભાઓમાં લોકો શાસોનો અભ્યાસ કરવા લાગ્યા અને ધણા બધા લોકો મસીહાના ભાવિ આગમનની પ્રતિક્ષા કરવા લાગ્યા.

પચિમમાં મહાન સિકટરે ગીરીસમાં પોતાનું રાજ્ય સ્થાપી દીધું અને તરત જ તેણે વિશ્વના મોટાભાગના રાજ્યો પર વિજય પ્રાપ્ત કર્યો. તેણે દુનિયાના ધણા ખરા ભાગોમાં ગ્રીક ભાષા, રીત-રિવાજ તથા ત્યાંની સંસ્કૃતિનો પ્રચાર કર્યો. પરંતુ જ્યારે તેનું મૃત્યુ થયું ત્યારે તેના રાજ્યો વિભાજુત થઈ ગયા. અને તરત જ એક એવું રાજ્ય અસ્તિત્વમાં આવ્યું જેણે તત્કાલીન વિશ્વના જાણીતા મોટા ભાગ ઉપર અંકુશ જમાવ્યો. તેમાં પેલેસ્ટરાઈનનો પણ સમાવેશ થયેલ હતો, જ્યાં યહૃદાના લોકો રહેતા હતા.

રોમના નવા રાજ્યકર્તાં ખરેખર બહુ કૂર અને અત્યાચારી હતા. અને યહૃદીઓ સ્વભાવે અભિમાની અને વિદોહીઓ હતા. અશોતિના દિવસોમાં ઘણા યહૃદીઓ એવા હતા જેઓ પોતાના જીવનકાળમાં જ મસીહાના આવવાની પ્રતિક્ષા કરતા હતા. યહૃદીઓ ફક્ત એટલું જ ઈચ્છતા હતા કે માત્ર દેવનું અને મસીહાનું રાજ્ય હોય જેને મોકલવાનું દેવે તેમને વચન આપ્યું હતું. તેઓ સમજતા ન હતા કે દેવની આ યોજના જે મસીહની મારફતે જગતના લોકોનો ઉદ્ધાર કરશે, તેઓ અંબું જ માનતા હતા કે દેવની આ યોજના ફક્ત યહૃદીઓને બચાવવા માટે છે. કેટલાંક યહૃદીઓ દેવ મારફત મોકલવામાં આવનાર મસીહની પ્રતિક્ષા કરવામાં જ સંતોષ માનતા હતા. પરંતુ બીજાઓએ તો નવા રાજ્યની સ્થાપનામાં દેવની ઈચ્છા જાણવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો. તે યહૃદીઓ ધર્માત્માલી “જિલોત” તરીકે ઓળખાયા. આ લોકોએ રોમનો સાથે યુદ્ધ કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો અને જે યહૃદીઓ રોમનોને સહાય કરતા હતા, તેઓનો વાંચવાર સંહાર કર્યો.

યહૃદી ધાર્મિક-સમૃદ્ધાય :

ઈ. સ. પૂર્વ. પહેલી સદી સુધી મૂસાનું નિયમશાસ્ત્ર યહૃદીઓ માટે ઘણું બધું મહત્વપૂર્ણ થઈ ગયું હતું. લોકો આ નિયમશાસ્ત્ર માટે મરવા સુધી તેયાર હતા. યહૃદીઓનાં ત્રાણ મુખ્ય ધાર્મિક પથો હતા, અને પ્રત્યેક પથને પોતાના ઉપદેશક (વડીલો અથવા વિદ્યાર્થીઓ) હતા.

સદ્ગુરીઓ

તેમાંથી એક પંથ સદ્ગુરી નામે ઓળખાતો હતો. સંભવ છે કે તે નામ સાદોક પરથી આવ્યું હોય. દાઉદના સમય દરમિયાન સાદોક પ્રમુખ યાજક હતો. ઘણા ખરા યાજકો અને અવિકારી લોકો સદ્ગુરીઓ હતા. આ લોકો કેવળ નિયમશાસ્ત્ર (મૂસાના પાચ પુસ્તકોને) ધાર્મિક વિષયોમાં પ્રમાણ સ્વરૂપ સ્વત્ત્રકરતા હતા. યાજકો તથા બલિદાનોના વિષયમાં તો (મૂસાનું નિયમશાસ્ત્ર) નિયમશાસ્ત્ર ઘણી બધી વાતો શીખવતું પરંતુ મરણ પછીના જીવનના વિષયમાં તે કશું શીખવતું ન હતું. એટલા માટે સદ્ગુરીઓ મૃત્યુ પછી લોકોનાં પુનરૂત્થાનમાં વિશ્વાસ કરતા ન હતા.

ફરોશીઓ

યહૃદીઓનો બીજો ધાર્મિક પંથ તે ફરોશી તરીકે ઓળખાતો હતો. આ નામ હિંબુ ભાષાના એક એવા શબ્દમાંથી ઉદ્ભવ પામ્યો છે જેનો અર્થ થાય છે “સ્પષ્ટીકરણ કરનાર” અથવા “અલગ કરનાર.” આ લોકો એ સામાન્ય પ્રજાને મૂસાનું નિયમશાસ્ત્ર શીખવવાનો અથવા તેનો અર્થ કરવાનો પ્રયત્ન કરતા હતા. ફરોશીઓનો વિશ્વાસ હતો કે એક મૌખિક પરંપરા જ મૂસાના સમય સુધી ચાલી આવી હતી. તેમનું કહેવું હતું કે દરેક પેઢીની વ્યક્તિત્વ મૂસાના નિયમશાસ્ત્રની આ પ્રકારની વ્યાખ્યા (અર્થ) કરી શકે છે જે એ પેઢીના લોકોની જરૂરિયાતને પૂરી કરે છે. તેનો અર્થ એ થયો છે કે ફરોશીઓ ફક્ત મૂસાના નિયમશાસ્ત્રને જ નહિ પણ પ્રભાધકો, પવિત્ર ગ્રંથો, અને પોતાની પરંપરાઓને પણ અધિકૃત રૂપે સ્વત્ત્રકરતા હતા. આ લોકો નિયમશાસ્ત્રની વિધિ અને પોતાની પરંપરાઓનું ખૂબ દુઃખ વેઢી પાલન કરવાનો પ્રયત્ન કરતા હતા. એટલા માટે તેઓ શું ખાય છે, શાને સ્પર્શ કરે છે, તેની તરફ ખૂબ સાવધાન રહેતા હતા. તેઓ હાથ ધોવાનું તથા સ્નાન કરવાનું ખૂબ ધ્યાન રખતા હતા. કેમ કે તેઓ સમજતા હતા કે આ લોકો મૃત્યુ પછીના પુનરૂત્થાનમાં પણ વિશ્વાસ રખતા હતા. કેમ કે તેઓ સમજતા હતા કે અનેક પ્રભાધકોએ આ કથું છે કે પુનરૂત્થાન થશે.

શાસીઓ

ત્રીજો મુખ્ય પંથ હતો શાસીઓ. યરુશાલેમમાં ઘણા યાજક આ સ્વરૂપમાં જીવન વ્યતીત કરતાં ન હતા જે રીતે દેવ ઈચ્છતો હતો. એ સિવાય રૂમીઓએ ઘણા મુખ્ય યાજકોની નિમણૂંક કરી દીધી હતી. અને એમાંના ઘણા બધા મૂસાના નિયમશાસ્ત્ર પ્રમાણો યાજક બનવા યોગ્ય ન હતા. એટલા માટે શાસી પંથના લોકો યરુશાલેમમાં આરાધના અને બલિદાનો યોગ્ય રીતે પળાઈ રહ્યા છે તેવું માનતા ન હતા. આ ક્રારણથી શાસી સમૂહના લોકો, યહૃદીદિયાના રણમાં રહેવા માટે જતા રહ્યા હતા. તેઓએ જુદી રીતે પોતાના એક સમાજની રચના કરી લીધી હતી. જ્યાં કેવળ

શાસી લોકો જ આવી શકતા હતા અને નિવાસ કરી શકતા હતા. શાસી લોકો ઉપવાસ રાખતા હતા. પ્રાર્થના કર્યા કરતા હતા અને દેવ મસીહાને મોકલશે અને મંદિર તથા યાજકોને પવિત્ર કરશે તેની પ્રતિક્ષા કરતા હતા.

નવો કરાર

દેવ પોતાની યોજનાનો પ્રારંભ કરી દીધો. તેણે એક વિશેષ રાજ્યની પસંદગી કરી. દેવે ત્યાંના લોકો સાથે એક કરાર કર્યો કે જનાથી દેવનો ન્યાય અને તેની ભલાઈને સમજવા માટે તેઓ તેયાર થઈ જાય. એક નવા અને ઉત્તમ કરાર પર આધારિત એક સંપૂર્ણ “આધ્યાત્મિક રાજ્ય”ની સ્થાપના મારફત સંસારને શુભ આશિષ આપવાની યોજનાને પ્રબોધકો અને કવિઓ મારફત પ્રગટ કરી. આ યોજના મસીહાના આગમનની પ્રતિક્ષાની સાથે શરૂ થશે. પ્રબોધકોએ તેમના આગમન વિષે ખૂલ્ય વિસ્તારી બતાવ્યું છે કે મસીહાનો જન્મ કર્યા થશે, તે કેવા પ્રકારની વ્યક્તિત્વ હશે, અને તેને કેવા પ્રકારના ક્રમ કરવા પડશે. હવે તો સમય આવી ચૂક્યો હતો જયારે મસીહનું આગમન થવાનું હતું અને નવા કરારની શરૂઆત થવાની હતી. નવો નિયમ કે લખાણ બતાવે છે કે દેવનો નવો કરાર કેવી રીતે પ્રગટ થયો. અને ઈસુઅંતે તેને કેવી રીતે ગ્રાર્થાન્વિત કર્યો. ઈસુ જે જિસત હતો (“એક અભિપ્રિકત” મસીહ). આ લખાણ બતાવે છે કે આ નવો કરાર, બધા જ લોકો માટે હતો. એ પણ દર્શાવ્યું છે કે દેવની આ દયાપૂર્ણ પ્રેમ-સેન્ટને પ્રથમ સદીના લોકોએ કેવી રીતે ગ્રહણ કરી. અને કેવી રીતે આ નવા કરારના અંગ બની ગયા. આ લેખ એ પણ શીખવે છે કે દેવના ભક્તોએ આ સંસારમાં જીવન કેવી રીતે વિતાવવું જોઈએ. તેઓએ આશિષોની પણ વ્યાખ્યા કરી છે જેને દેવ પોતાના ભક્તોને એક સંપૂર્ણ અને સાર્થક જીવન અર્હી વીતાવવા માટે વચન આપ્યાં હતા; અને મૃત્યુ પછી દેવની સાથે પણ.

નવા કરારમાં ઓછામાં ઓછા જુદા જુદા આઠ લેખકોના સત્યાવીશ પુસ્તકોનો સમાવેશ થયેલ છે. આ બધા લેખકોએ ચીક ભાષામાં લખ્યું હતું, આ ભાષા પહેલી સદીના જગતમાં વ્યાપક રીતે બોલાતી હતી. તેમાં અડવા કરતાં ઉપરાંત લેખો ચાર પ્રેરિતો મારફતે લખવામાં આવેલ છે. તે પ્રેરિતો પોતાના વિશેષ પ્રતિનિધિઓ અથવા સહાયકોના સ્વરૂપે ઈસુ મારફતે પસંદ કરાયા હતા. તેમાંથી ત્રણ, માથ્થી, યોહાન, અને પિતર આ પૃથ્વી પર ઈસુના જીવનક્રાંત દરમ્યાન તેના બાર નિકટના શિષ્યોમાંના હતા. એક અન્ય લેખક હતો જેનું નામ પાઉલ હતું, ઈસુઅંતે તેના અદભૂત રીતે દર્શાન આપીને, આગળ જતાં એક પ્રેરિત તરીક પસંદ કર્યો હતો.

પ્રથમ ચાર પુસ્તકો “સુવાર્તા” અથવા “શુભ સંદેશ” કહેવાય છે. તેમાં ઈસુ જિસતના જીવન, અને મૃત્યુના જુદા-જુદા વર્ણન આપેલ છે. આ પુસ્તકો ઈસુના ઉપદેશો, આ ધરતી પર તેનું પ્રગટ થવાનું પ્રયોજન તથા તેના મરણના મહત્વ પર ભાર મૂકે છે, નહિ કે માત્ર તેના જીવનના ઐતિહાસિક સંયો પર. યોહાનની સુવાર્તા (શુભ સંદેશ) તે ચારેય પુસ્તકોમાં એક વિશેષ સત્ય રાખે છે. પહેલી ત્રણ સુવાર્તા (શુભ સંદેશ) વિષયોના આધાર એક સમાન છે. વાસ્તવમાં એક પુસ્તકની સોથી વધારે વિષય સામગ્રી બીજા અન્ય પુસ્તકોમાં એક સરખી મળી આવે છે. કંઈ પણ હોય પણ પ્રયોગ લેખકોએ વિવિધ પ્રકારના શ્રીતાંત્રો માટે લખ્યું છે અને તેથી પ્રતિત થાય છે કે પ્રત્યેક લેખકની દ્વારીમાં કંઈક જુદું લક્ષ્ય પણ રહ્યું છે.

આ ચાર પુસ્તકો જેને સુવાર્તા (શુભ સંદેશ) કહેવામાં આવે છે. તે પછી “પ્રેરિતોના કૃત્યો” નામનું પુસ્તક આવે છે. તેમાં ઈસુના મરણ પછીની ઘટનાઓનો ઈતિહાસ છે. તેમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે કે ઈસુના શિષ્યો મારફતે દેવના પ્રેમની બેટ જે બધા લોકો માટે હતી; તે સમગ્ર જગત માટે જાહેર કરવામાં આવી. આ બતાવે છે કે આ સુવાર્તા અથવા શુભ સંદેશના પ્રચારથી સમગ્ર પેલેસ્ટરાઈન અને રૂમી સામાજયમાં મસીહના વિશ્વાસને વ્યાપક સ્વરૂપે કેવી રીતે સ્વીકારી લીધો. “પ્રેરિતોના કૃત્યો” નામનું પુસ્તક લૂક મારફતે લખાયેલ છે. તેણે જે કંઈ લખ્યું છે, તેનો સૌથી વધારે તે પ્રત્યક્ષ સાક્ષી હતો. લૂક ત્રીજી સુવાર્તાનો (શુભ સંદેશ) લેખક પણ હતો. તેના બંને પુસ્તકોમાં એક તક્કપૂર્ણ જોડાયું છે. કેમ કે “પ્રેરિતોના કૃત્યો” ઈસુના જીવનવૃત્તાનું નિવેદન છે. “પ્રેરિતોના કૃત્યો” પછી પત્રોનો એક સંગ્રહ છે. જે જુદા-જુદા વ્યક્તિત્વો અથવા મસીહી સમૂહોના નામે લખવામાં આવેલ છે. આ પત્ર પાઉલ તથા પિતર જેવા મસીહી માર્ગદર્શકો મારફતે મોકલી આપ્યા છે. આ બંને ઈસુના પ્રેરિત હતા. તે સમયની વ્યક્તિત્વો જે સમસ્યાઓનો સામનો કરી રહ્યા હતા તેમના જેવા લોકોની સહાયતા માટે આ પત્ર લખવામાં આવ્યા હતા. આ પત્રો લોકોને સૂચિત કરવા, સુધારવા, શિક્ષણ આપવા તથા ઉત્તેજન આપવા માટે લખવામાં

આવ્યા હતા. કદાચ આ બધા વિશ્વાસીઓને તેમના વિશ્વાસ, પારસ્પરિક જીવનવ્યવહાર તથા સંસારમાં તેમના જીવનના સંબંધમાં તેમને મદદ કરવા માટે લખવામાં આવ્યા હતા.

નવા કરારનું છલ્લું પુસ્તક “પ્રકટીકરણ” બીજા બધા પુસ્તકોથી જુદા જ પ્રકારનું પુસ્તક છે. તેમાં ખૂબ અલંકૃત ભાષાનો પ્રયોગ કરવામાં આવેલ છે. અને તેના લેખક પ્રેરિત યોહાને જે દિવ્ય-દર્શન જોયું હતું તેના સંબંધમાં તેણે લખ્યું છે. તેના ખૂબ અલંકાર અને પ્રતીક “જૂના કરાર”નાં પુસ્તકોમાંથી લીધા છે. અને “જૂના કરાર”ના પુસ્તકો સાથે તુલના કર્યા પછી જ તેમને સારી રીતે સમજુ શકાય છે. આ છલ્લું પુસ્તક આપણા માગદર્શક અને મદદગાર ઈચ્છા પ્રિસ્ત તથા દેવના સામર્થ્ય દ્વારા બૂની શકિતનો પર અતીમ વિજય પ્રાપ્ત કરવા માટે વિશ્વાસીઓને ખાતરી આપે છે.

“બાઈબલ” અને આજનો વાંચક

આજના, આ પુસ્તકને વાંચનારે એ બાબતનું ધ્યાન રાખવું જોઈએ કે આ પુસ્તકો હજારો વર્ષ પૂર્વ એ લોકો માટે લખવામાં આવ્યા હતા. જેઓ આપણી આજની સભ્યતાથી તદ્દન અલગ સભ્યતામાં રહ્યા કરતા હતા. સામાન્યતા: એ પુસ્તકોમાં એ જીવન-મૂલ્યોને દર્શાવ્યા છે કે જે સનાતન સ્વરૂપે સત્ય છે, જો કે ખૂબ પ્રયોગ કરેલા ઐતિહાસિક વાજાન, ઉદાહરણ અને તત્કાલીન યુગની સંસ્કૃતિ અને તે સમયના જ્ઞાનના આધાર પર જ સમજુ શકાય છે. જે યુગના તે લોકો હતા. દ્રાંતરૂપે ઈચ્છા એક વ્યક્તિની વાર્તા સંભળાવે છે જે એક એવા બેતરમાં અનાજ વાવી રહ્યો હતો જેની માટીની સ્થિતિ જુદા-જુદા પ્રકારની હતી. વાસ્તવમાં માટીની તે દશા કેવી હતી તે આજના વ્યક્તિને માટે અજાણી હોઈ શકે છે. પરંતુ આ ઉદાહરણથી ઈચ્છા જ શિક્ષણ આપવા માગતા હતા તે પ્રત્યેક દેશ અથવા સમયની વ્યક્તિને અનુરૂપ જ છે.

સંભવ છે, આજના વાંચકને આ શાસ્ત્રમાં વર્ણવેલું જગત કંઈક વિચિત્ર લાગે. તે સમયના રીત રિવાજ, પ્રવૃત્તિઓ, લોકોની વાતચીત કરવાની રીત પણ કદાચ અપરિચિત લાગે. પરંતુ તે સમયના દેશકાળના માપદંડો પરના આધારે મૂલ્યાંકન કરી શકાય. આ વાતનું ખાસ ધ્યાન રાખવું જોઈએ કે બાઈબલ એક વિજ્ઞાનના પુસ્તકનાં રૂપમાં લખવામાં આવેલ નથી. પણ તે ઐતિહાસિક ઘટનાઓનું વિવરણ તથા માનવજીતને માટે તે ઘટનાઓનું મહત્વ પ્રસ્તુત કરવાના હેતુથી લખવામાં આવેલ છે. તેનું શિક્ષણ સાર્વભૌમ સત્યો પર આધારિત છે, જે વિજ્ઞાનની સીમાઓથી પર છે. આજના આ યુગમાં પણ આ શાસ્ત્ર પૂરી રીતે પ્રાસંગિક છે. કેમ કે તેનો સંબંધ મનુષ્યની તે પાયાની આત્મિક જરૂરિયાતોમાં છે જ કઢી બદલતી નથી.

બાઈબલના કોઈ પણ વાંચકને તેના અધ્યયનથી અનેક પ્રકારના લાભ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. તેને ખૂબ પ્રાચીન જગતની સભ્યતા અને ઈતિહાસનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. ઈચ્છા પ્રિસ્તના જીવન અને શિક્ષણની જાગ્રાતારી મળી શકે છે અને તેને એ વાતની ખબર પડી જાય છે કે તેના શિષ્ય થવાનો અર્થ શું છે. તેને પાયાની આત્મિક અંતઃપ્રદ્રષ્ટિ પ્રાપ્ત થાય છે. અને તે સશક્ત, આનંદપૂર્ણ જીવન જીવવાના વ્યવહારિક જ્ઞાનને પામી શકે છે. જીવનના અત્યંત ગૂઠ પ્રશ્નાના ઉત્તર તે સરળતાથી પ્રાપ્ત કરી શકે છે. તે માટે કહેવાય છે કે આ પુસ્તકને વાંચવાના બહુ ઉત્તમ કારણો છે. અને જે વાંચક આ ગ્રંથને ખુલ્લા મનથી અને જિજ્ઞાસા સાથે વાંચશે તો તે રહસ્યને જાડી શકશે કે દેવે. આ જીવન તેને કેમ આપ્યું છે.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center
Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online add space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/acrasianfontpack.html>